

“मीठे बच्चे— बाबा आउनु भएको छ बेहद सृष्टिको सेवामा, नर्कलाई स्वर्ग बनाउन। यो सेवा कल्प-कल्प बाबाले नै गर्नुहुन्छ।”

प्रश्नः— संगमको कुनचाहिँ चलन सारा कल्पको भन्दा भिन्न छ?

उत्तरः— सारा कल्पमा बच्चाहरूले बाबालाई नमस्ते गर्छन्, म तिमी सिकीलधे बच्चाहरूको सेवामा उपस्थित भएको छु। त्यसैले तिमी बच्चाहरू ठूलो भयौ नि। बाबा कल्प पछि बच्चाहरूको पासमा आउनुहुन्छ, सारा सृष्टिको किचडालाई साफ गरेर नर्कलाई स्वर्ग बनाउन। बाबा जस्तो निराकारी, निरहंकारी अरू कोही हुन सक्दैन। बाबाले आफ्ना थाकेका बच्चाहरूको पाउ दबाउनुहुन्छ।

ओम् शान्ति। आउने बित्तिकै पहिला सुरुमा बाबाले बच्चाहरूलाई नमस्ते गर्ने वा बच्चाहरूले बाबालाई? (बच्चाहरूले बाबालाई नमस्ते गर्ने) होइन, पहिला बाबाले बच्चाहरूलाई नमस्ते गर्नु पर्ने हुन्छ। संगमयुगको रीति-रिवाज नै सबैको भन्दा फरक छ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— म तिमीहरू सबैको पिता तिम्रो सेवामा उपस्थित भएको छु। त्यसैले अवश्य बच्चाहरू नै ठूला भए नि। दुनियाँमा त बच्चाहरूले बाबालाई नमस्ते गर्छन्। यहाँ बाबाले नमस्ते गर्नुहुन्छ बच्चाहरूलाई। गायन पनि गरिएको छ— निराकारी, निरहंकारी— त्यो पनि त देखाउनु पर्‍यो नि। उनीहरू त संन्यासीहरूको चरणमा झुक्छन्। चरणलाई चुम्छन्। केही पनि बुझ्दैनन्। बाबा आउनु नै हुन्छ बच्चाहरू सँग भेट्न— कल्प पछि। धेरै समयपछि मिलेका बच्चाहरू हौ, त्यसैले भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, थाकेका छौ। द्रौपदीको पनि पाउ दबाइएको छ नि। त्यसैले सेवक भएँ नि। वन्दे मातरम् कसले उच्चारण गरेको हो? बाबाले। बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबा आउनु भएको छ, सारा सृष्टिको बेहद सेवाको लागि। सृष्टिमा कति धेरै किचडा छ। यो हो नै नर्क, त्यसैले बाबा आउनु पर्छ, नर्कलाई स्वर्ग बनाउन। धेरै प्रेम र उमंगले आउनुहुन्छ। बाबालाई थाहा छ— मलाई बच्चाहरूको सेवामा आउनु छ। कल्प-कल्प सेवामा उपस्थित हुनु छ। जब उहाँ स्वयं आउनुहुन्छ, तब बच्चाहरूले जान्दछन्— बाबा हाम्रो सेवामा उपस्थित हुनु भएको छ। यहाँ बसेर पनि सबैको सेवा हुन्छ। यस्तो होइन, सबैको सामुन्ने पुग्नुहुन्छ। सर्वव्यापीको अर्थ पनि जानेका छैनन्। सारा सृष्टिका कल्याणकारी दाता त एउटै हुनुहुन्छ नि। उहाँको तुलनामा मनुष्य कसैले पनि सेवा गर्न सक्दैनन्। उहाँको छ नै बेहदको सेवा।

गीतः— जाग सजनियाँ जाग...

ओम् शान्ति। हेर कति राम्रो गीत छ। नयाँ युग र पुरानो युग, युगहरूको बारेमा पनि सम्झाउनु पर्ने हुन्छ। युग यहाँ हिन्दुहरूको लागि नै हो। हिन्दुहरूबाट नै उनीहरूले सुन्छन्— सत्ययुग, त्रेता थियो किनभने उनीहरू त आउँछन् नै द्वापरमा। त्यसैले अरूबाट सुन्छन्— प्राचीन खण्ड भारतवर्ष थियो, त्यहाँ देवी-देवताहरूले राज्य गर्थे। आदि सनातन देवी देवता धर्म थियो, अहिले छैन। गायन गरिन्छ, ब्रह्माद्वारा स्थापना, विष्णुद्वारा पालना गराउनुहुन्छ। गर्नुहुन्छ होइन, गराउनुहुन्छ। त्यसैले यो हो उहाँको महिमा। वास्तवमा उहाँले पहिले सूक्ष्मवतन रचनु पर्ने हुन्छ किनकि रचयिता हुनुहुन्छ। गीताको लागि त सबैले सर्व शास्त्रमयी शिरोमणि श्रीमद् भगवद् गीता भन्दछन्। तर भगवान्को नाम जान्दैनन्— को भगवान्? शास्त्र बनाउने व्यास आदिहरूले त कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। गीता त देवी-देवता धर्मको माता-पिता हो। बाँकी सबै पछि आएका हुन्। त्यसैले गीता भयो

प्राचीन। ठिकै छ, भगवान्‌ले गीता कहिले सुनाउनुभयो? अवश्य सबै धर्म हुनुपन्थो नि। वास्तवमा सबै धर्मको लागि एक गीता नै मुख्य हो। सबै धर्मावलम्बीहरूले मान्नु पर्ने हुन्छ। तर कहाँ मान्दछन् र। मुसलमान, क्रिश्चियन आदि धेरै कट्टर हुन्छन्। उनीहरूले त आफ्नो धर्मशास्त्रलाई नै मान्दछन्। गीता प्राचीन हो भन्ने जब थाहा हुन्छ तब मगाउँछन्। तर भगवान्‌ले गीता कहिले सुनाउनुभयो भन्ने कुरा त जान्दैनन्। चिन्मियानन्दले भन्दछन्— क्राइष्ट भन्दा ३५०० वर्ष पूर्व, गीताका भगवान्‌ले गीता सुनाउनुभयो। अब ३५०० वर्ष पहिला त यो धर्म नै थिएन। फेरि सबै धर्महरूको शास्त्र गीता कसरी हुन सक्छ? यो समयमा त सबै धर्म छन्। गीताद्वारा सबै धर्मलाई सद्गति गर्न बाबा आउनु भएको छ। गीता बाबाले उच्चारण गर्नु भएको हो। त्यसमा बाबाको सट्टा बच्चाको नाम राखेर अष्टेरो पारिदिएका छन्। यसबाट शिवरात्रि कहिले मनाउने भन्ने प्रमाणित हुँदैन। शिवजयन्ती र कृष्णजयन्ती सँगसँगै हुन जान्छ। शिवजयन्ती समाप्त हुन्छ अनि कृष्णको जन्म हुन्छ। श्रीकृष्ण ज्ञान यज्ञ भनेर कहिल्यै गायन गरिन्छ। रुद्र ज्ञान यज्ञ भनेर गायन गरिन्छ, जसबाट नै विनाश ज्वाला प्रज्वलित भयो। त्यो त तिमीले वास्तवमा देखिरहेका छौ। आदि सनातन देवी-देवता धर्म फेरि स्थापना भइरहेको छ। बाँकी अरू धर्म रहने छैनन्। कृष्ण पनि तब आउँछन्, जब कुनै धर्म हुने छैनन्। यो पनि बुझ्ने कुरा हो नि। सत्ययुगमा सूर्यवंशी देवी-देवताहरूको राज्य थियो, त्यसैले अवश्य पनि थोरै मनुष्य हुनु पर्छ। बाँकी सबै आत्माहरू मुक्तिधाममा रहन्छन्। भगवान्‌ सँग त सबैलाई मिल्नु पर्ने हुन्छ। बाबालाई सलाम त गर्छन् नि। बाबा पनि फेरि आएर बच्चाहरूलाई सलाम गर्नुहुन्छ। बच्चाहरूले फेरि बाबालाई गर्छन्। यो समयमा बाबा चैतन्यमा आउनु भएको छ। फेरि वहाँ बाबा सँग सबै आत्माहरू अवश्य मिल्छन्। सबैलाई भगवान्‌ सँग अवश्य मिल्नु छ। कहाँ मिल्ने? यहाँ त मिल्न सक्दैनन् किनकि करोडौँमा कोही, कोहीमा पनि कोही मात्रै आउँछन्। त्यसैले सबै भक्त कहिले र कहाँ मिल्छन्? जहाँबाट भगवान्‌ सँग बिछोड भएका थिए, वहाँ नै गएर मिल्छन्। भगवान्‌को निवास स्थान हो नै परमधाम। बाबा भन्नुहुन्छ— म सबै बच्चाहरूलाई दुःखबाट छुटाएर परमधाम लिएर जान्छु। यो काम उहाँको नै हो। अहिले त हेर अनेक भाषाहरू छन्। यदि संस्कृत भाषामा सुरु गरेको भए त, यतिका सबैले कसरी बुझ्ने। आजभोलि गीता संस्कृतमा नै कण्ठ गराइदिन्छन्। एकदम राम्रो गीता गाउँछन् संस्कृतमा। अब अहिल्या, कुब्जा, अबलाहरूले संस्कृत कहाँ बुझ्छन् र। हिन्दी भाषा त साधारण छ। हिन्दीको प्रचार धेरै छ। भगवान्‌ले पनि हिन्दीमा सुनाइरहनु भएको छ। उनीहरूले त गीताको अध्याय भन्छन्, यसको (मुरलीको) अध्याय कसरी बनाउन सकिन्छ। यहाँ त सुरु देखि नै मुरली चलिरहेको छ। बाबालाई आउनु नै छ पतित सृष्टिलाई पावन बनाउन। स्वर्गका रचयिताले त अवश्य स्वर्ग नै रचनुहुन्छ। नर्क कहाँ रचनुहुन्छ र, नर्कको स्थापना त रावणले गर्छ। स्वर्गको स्थापना बाबाले गर्नुहुन्छ, उहाँको सही नाम शिव नै हो। शिव अर्थात् बिन्दी। आत्मा त बिन्दी छ हैन। तारा के हो? कति सानो छ? यस्तो होइन आत्माहरू माथि गएर ठूला बन्छन्। यो त भृकुटीको बीचमा निशानी देखाउँछन्। भृकुटीको बीचमा चम्किन्छ अजीब सितारा पनि भन्ने गर्छन्। त्यसैले अवश्य पनि भृकुटीको बीचमा नै यति सानो आत्मा रहन सक्छ। जस्तो आत्मा हुन्छ, त्यस्तै परमात्मा। तर अनौठो कुरा त, यति सानो हरेक आत्मामा सबै जन्मको पार्ट भरिएको छ, जो कहिल्यै पनि मेटिदैन, सदैव चलिरहन्छ। कति गहन कुरा छन्। यस्ता कुरा पहिला सुनेका थियौ र? पहिला त भन्ने गथ्यौ, लिङ्ग रूप छ, अङ्गुष्ठाकार छ। यदि पहिला नै यी सबै कुरा सुनाएको भए तिमीले बुझ्न सक्ने थिएनौ। अहिले बुद्धिमा बस्छ।

तारा त सबैले भन्छन्। साक्षात्कार पनि तारा को नै हुन्छ। तिमीलाई साक्षात्कार के कुराको हुनुपर्छ? नयाँ दुनियाँको। बाबाले नयाँ दुनियाँ स्वर्ग रचनुहुन्छ। उहाँले नै सबैलाई पढाउनु हुन्छ। आफू एकपटक मात्रै आउनुहुन्छ। अहिले मनुष्यहरूले शान्ति माग्छन् किनकि सबैलाई शान्तिमा नै जानु छ। भन्छन्, सुख कागविष्टा समान छ। गीतामा त छ राजयोग जसबाट राजाहरूको राजा बनिन्छ। जसले सुख कागविष्टा समान छ भन्छन्, उनलाई राजाई कसरी मिल्छ। यो त प्रवृत्ति मार्गको कुरा हो। संन्यासीले त गीतालाई पनि अपनाउन सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— संन्यास २ प्रकारका छन्। हुन त संन्यासीहरूमा पनि धेरै प्रकारका हुन्छन्। यहाँ त एकै प्रकारको संन्यास छ। तिमी बच्चाहरूले पुरानो दुनियाँको संन्यास गर्छौं। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान रहनु छ। कसरी रहन्छन्, यिनीहरूलाई सोध। धेरै छन् जो यसरी रहन्छन्। संन्यासीहरूको यो काम होइन। नत्र, स्वयं किन घरबार छोड्थे? परिवर्तन घरबाट नै सुरु गर्नु पर्छ। पहिला त स्त्रीलाई सिकाइयोस्। शिवबाबा पनि भन्नुहुन्छ— पहिला पहिला म आफ्नो स्त्री (साकार ब्रह्मा) लाई सिकाउँछु नि। च्यारिटी बिगिन्स एट होम। शिवबाबाको यो चैतन्य घर हो। पहिला सुरुमा यी स्त्रीले सिक्छन् फेरि उनीबाट गोद लिइएका बच्चाहरूले नम्बरवार सिकिरहेका छन्। यी धेरै गहन कुरा हुन्। सबै शास्त्रहरूमा मुख्य शास्त्र हो गीता। तर गीता शास्त्रबाट कुनै प्रेरणा हुँदैन। उहाँ त यहाँ आउनुहुन्छ, यादगार पनि छन्। शिवका अनेक मन्दिरहरू छन्। स्वयं भन्नुहुन्छ— म साधारण ब्रह्मा तनमा आउँछु। यिनले आफ्नो जन्महरूको बारेमा जान्दैनन्। एकको मात्रै कुरा त होइन। सबै ब्रह्मामुख वंशावली बसेका छन्। केवल यी एकलाई मात्रै बाबा सम्झाउनुहुन्छ। ब्रह्मा मुखद्वारा तिमी ब्राह्मण रचियौ। त्यसैले तिमी ब्राह्मणहरूलाई नै सम्झाइन्छ। यज्ञ सधैं ब्राह्मणहरूद्वारा नै चल्छ। ती गीता सुनाउनेहरूको साथमा ब्राह्मण छैनन्। त्यसैले त्यो यज्ञ पनि भएन। यो त धेरै महत्त्वपूर्ण यज्ञ हो। बेहद बाबाको बेहदको यज्ञ हो। कति समय देखि भण्डारा चलाइराखिएको छ। अहिले सम्म भण्डारा चलिरहेको छ। समाप्त कहिले हुन्छ? जब सारा राजधानी स्थापना हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई वापस लिएर जानेछु। फेरि नम्बरवार पार्ट खेलन पठाइदिन्छु। यस्तो त अरू कसैले पनि म तिमी पण्डा हुँ, तिमीलाई लिएर जानेछु भन्न सक्दैन। जति पनि पतित मनुष्य छन् सबैलाई पावन बनाएर लिएर जान्छु। फेरि आ-आफ्नो धर्म स्थापना गर्ने समयमा पावन आत्माहरू आउन सुरु गर्छन्। अहिले अनेक धर्म छन्, बाँकी एक धर्म छैन। फेरि आधाकल्प कुनै शास्त्र रहने छैन। त्यसैले गीता सबै धर्मको, सबै शास्त्रको शिरोमणि हो किनकि यसबाट नै सबैको गति सदगति हुन्छ। त्यसैले सम्झाउनु पर्छ— सदगति हुन्छ तिमी बच्चाहरूको, बाँकी गति त सबैको हुन्छ। तिमीहरूमा पनि ज्ञान उनले नै लिन्छन्, जो पहिला पहिला परमात्मा सँग अलग भएका थिए, उनीहरूले नै पहिला ज्ञान लिन्छन्। फेरि उनीहरू नै पहिला पहिला जान सुरु गर्नेछन्। नम्बरवार फेरि सबैलाई आउनु छ। सतो रजो तमोबाट त सबैलाई पार हुनु छ। अहिले कल्पको आयु पूरा भएको छ। सबै आत्माहरू हाजिर छन्। बाबा पनि आउनु भएको छ। हरेकले आफ्नो पार्ट खेलनु छ। नाटकमा सबै कलाकारहरू एकैचोटी त आउँदैनन्। आ-आफ्नो समयमा आउँछन्। नम्बरवार कसरी आउँछन् भन्ने कुरा बाबाले सम्झाउनु भएको छ। वर्णहरूको रहस्य पनि सम्झाउनु भएको छ। चोटी त ब्राह्मणहरूको हुन्छ। तर ब्राह्मणहरूलाई पनि रचना गर्ने को हुनुहुन्छ त? शूद्र त रचनुहुन्छ। चोटीहरू भन्दा माथि फेरि ब्राह्मणहरूका पिता ब्रह्मा। फेरि ब्रह्माका पिता हुनुहुन्छ शिवबाबा। तिमी हौ शिववंशी ब्रह्मामुख वंशावली। तिमी ब्राह्मण सो देवता बन्छौ। वर्णहरूको हिसाब सम्झाउनु छ। बच्चाहरूलाई सुझाव पनि दिन्छ। यो त जान्दछौ— सबै एकैनास होशियार त छैनन्। कोही नयाँको अगाडि विद्वान् पण्डित आदिले

विवाद गर्छन् भने उनीहरूले सम्झाउन सक्दैनन्। त्यतिबेला म नयाँ हुँ भनिदिनु पर्छ। तपाईं फलानो टाइममा आउनुहोस् फेरि म भन्दा ठूलो दिदीले तपाईंलाई सम्झाउनुहुन्छ, म भन्दा जान्ने अरू हुनुहुन्छ। क्लासमा नम्बरवार हुन्छन् नि। देह-अभिमानमा आउनु हुँदैन। नत्र इज्जत जान्छ। भन्दछन्— बी.के. ले त पूरा सम्झाउन पनि सक्दैनन्। त्यसैले देह-अभिमानलाई छोडेर अरू तर्फ इशारा गरिदिनु पर्छ। ब्रह्मा बाबाले पनि म माथि सोध्नेछु भन्छन् नि। पण्डितहरूले त दिमाग नै खराब गर्छन्। उनीहरूलाई भन्नु पर्छ— माफ गर्नुस् म सिकिरहेको छु। भोलि आउनु भयो भने म भन्दा ठूलो दिदीले तपाईंलाई सम्झाउनुहुन्छ। महारथी, घोडसवार, पैदल सेना त हुन्छन् नि। कसैको त सिंहमा सवारी पनि छ। सिंह सबैभन्दा बहादुर हुन्छ। जंगलमा एकलै रहन्छ। हात्ती सधैं बथानमा रहन्छन्। एकलै भयो भने कसैले मारी पनि दिन सक्छन्। सिंह साहसी हुन्छ। शक्तिहरूको सवारी पनि सिंहमाथि देखाइन्छ।

तिम्रो मिसन पनि बाहिर निस्कनु छ। तर बाबा हेर्नुहुन्छ, पानको बिँडा उठाउने को छ? प्राचीन देवता धर्म कसले स्थापन गर्‍यो त्यो सिद्ध गरेर देखाउनु छ। धेरैले त भगवान्-भगवती पनि भन्छन्। उनीहरूले सम्झन्छन् भगवान्-भगवती अलग हुन्, ईश्वर अलग हुनुहुन्छ। लक्ष्मी-नारायणलाई भगवान्-भगवती भन्ने गर्छन्। तर यो नियम विरुद्ध हो। उनीहरू त हुन्— देवी-देवताहरू। यदि लक्ष्मी-नारायणलाई भगवान्-भगवती भन्ने हो भने ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पहिले भगवान् भन्नु पर्ने हुन्छ। समझ पनि चाहिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) देह-अभिमान छोडेर आफूभन्दा ठूलालाई अगाडि राख्नु छ। बाबा समान निरहंकारी बन्नु छ।
- २) परिवर्तन आफैंबाट सुरु गर्नु छ। पहिला आफ्नो गृहस्थ व्यवहारलाई कमल फूल समान बनाउनु छ। घरमा रहेर पनि बुद्धिबाट पुरानो दुनियाँको संन्यास गर्नु छ।

वरदानः— तीनै काल तीनै लोकको ज्ञानलाई धारण गरेर बुद्धिमान् बन्ने विघ्न-विनाशक भव

जो तीनै काल तीनै लोकको ज्ञाता छ, उसैलाई बुद्धिमान् अर्थात् गणेश भनिन्छ। गणेश अर्थात् विघ्न विनाशक। ऊ कुनै पनि परिस्थितिमा विघ्न रूप बन्न सक्दैन। यदि कोही विघ्न रूप बन्यो भने पनि तिम्रो विघ्न विनाशक बन। यसबाट विघ्न समाप्त हुन्छ। विघ्न विनाशक आत्माले वातावरण, वायुमण्डललाई पनि परिवर्तन गरिदिन्छन्, त्यसको वर्णन गर्दैनन्।

स्लोगनः— आफ्नो चलन र चेहराबाट सत्यताको सभ्यताको अनुभव गराउनु नै श्रेष्ठता हो।